No 56

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Naywyższego Rządu Nayiaśnieyszego Imperatora Całey Rossyi.

z Wilna V.S. 14 Lipca 1800 w Sobotę

Z Petersburga VS. 3 Lipca.

Kontr Admirał Valiant na własną prozbę dla słabego zdrowia uwolniony od służby. Wołohodzki Gubernator Cywilny Aktualny Stanu Konsyliarz Lisaniewicz uwalnia się od obowiązkow z pensyą dożywotnią terazniey szey gaży swoiey; mieysce zaś iego zastąpi Twerski Wice Gubernator Stanu Konsyliarz Gariainow. Twerskim Wice Gubernatorem naznaczony Stanu Konsyliarz Uszakow. Pskowski Wice Gubernator Stanu Konsyliarz Wengierski na własną prozbę uwolniony od obowiązkow; na mieyscu iego Wice Gubernatorem będzie Kolleski Konsyliarz Bibikow.

D. 28 Czerwca o godzinie z rana 7 Imperator Jmć z następcą Tronu Alexandrem, Cesarzewiczem Konstantynem i wielo innemi osobami, z *Peterhof*skiego kanału wypłynoł na statku kommenderowanym przez Admirała Graffa Kuszelew; po odbiciu od lądu wszystkie inne okręta czyniły Monarsze cześć przyzwoitą; lud zaś cały po siedmkroć wiwat wołał. *Przybywszy* JEGO IMPERATORSKA MOSC na statek *Symeon* - Anna, obiął sam kommendę flottylli zostaiącey pod zwierzchnictwem Graffa Kuszelew General Admirała Orderu S. Jana Jerozolimskiego. Pomieniona flottylla szykowała się kilkakrotnie już w linią do bitwy, już we trzy kolumny, już na koniec w iednę tylko, rozwinęła się potym i z armat ognia dawała, reprezentuiąc bitwę, attak batteryi i obronę z frontu i bokow, które nakoniec wzięte zostały po długim odporze. Wszystkie manewra odprawiły się z nay większą iaka bydź może regularnością, prędkością i porządkiem; za co Imperator Jmć Admirałowi Graffowi Kuszelew naywyższe ukontentowanie oświadczyć raczył, iako też officyerom; maytkowie i żołnierze dostali po rublu z przydatkiem wódki i mięsa Kommenderuiący eskadrą Kapitan 1 rangi Korniłow otrzymał krzyż kommendorski S. Jana Jerozolimskiego; kommendant batteryi Kapitan 2 rangi Bucharin; dowódzca lekkich statkow Kapitan Porucznik Kurur, krzyże Kawalerskie tegoż orderu.

z Wiednia 12 Lipca z Gazety Wiedeńskiey.

General artyllery Baron Kray donosi d. 8, że gdy nieprzyiaciel potęgę swoią do Landshut przybliżył, i rzekę Iser przeszedł, Wódz Austryacki opuściwszy oboz pod Aerding, inne obrał stanowisko między Haag i Ampfing, tu będąc armia łatwieyszą mieć może kommunikacyą z dywizyą zasłaniaiącą Ratisbonę, iako też z korpusem Xiążęcia de Condé, które kilko batalionami Niemieckiemi wzmocnione, Rosenheim i Wasseburg zastępuie. Tym sposobem Baron Kray grozić będzie z boku Francuzom, wstrzyma ich postępowanie wzdłuż Dunaiu ku Passau, resztę Elektorstwa Bawarskiego, i graniczące z nim Prowincye dziedziczne Cesarza Jmci zasłaniać będzie. Xiąże Reuss d. 5 pisze z Reuti, że zawarte we Włoszech armisticium do Valteliny rozciągnione zostało. General Grunne donosi, że nieprzyiaciel w Schongau i Kempten znaczne odebrał posiłki.

Od armii Włoskiey żadnych nie odbieramy teraz rapportow, ponieważ trwa ieszcze broni zawieszenie; odpowiedź też Ministrow naszych Konsulowi Francuzkiemu wiadomą nie iest. W Neapolu Generał Kapitan Xiąże Castero d. 12 Czerwca uroczyście obchodził doroczną pamiątkę oswobodzenia miasta od niewoli Francuzkiey. Do Ferrary przyszedł rozkaz przygotowania kwater dla żołnierza; albowiem oprócz będących iuż na garnizonie 4 tysięcy Austryakow, ma ieszcze przybyć 6 tysięcy. Do Liworny zawinęło wiele Angielskich okrętow, między innemi Admiralski Lorda Keith, który przyniosł pewną wiadomość, że Francuzi na d. 24 do Genui powrócili. Zostaiemy dotąd w niepewności względem woyny lub pokoiu; przygotowania obronne nie ustaią wprawdzie, lecz wielkie i nagłe nie są, iakby się zdawały wymagać okoliczności w których zostaiemy.

Zniszczenie Szwabskiego kraiu przez Francuzow opisać trudno. W Kempten oprócz murow nic nie zostawił nieprzyiaciel; toż samo twierdzić zapewne można o innych wielu mieyscach. Podobnego losu ma się spodziewać Bawarya, ieśli tam długo bawić będą Francuzi. General Moreau zalecił stanom Cyrkułu Szwabskiego rozłożyć między sobą nakazane kontrybucye i rekwizycye sposobem naymniey uciążliwym. Wielu Xiążąt i Szlachty udało się na mieszkanie do kraiow *Pruskich* w Frankonii, Anspach i Bareuth, szukaiąc bespieczeństwa i spoczynku. O podróży do Wiednia z Liworny Królowey Jmci Dwóch Sycylii nic pewnego. Dwór nasz zatrudnia się teraz dochodzeniem przyczyn, dla ktorych w tak krótkim czasie utraciliśmy owoce przeszłorocznych zwycięztw,

Główną nieszczęścia przyczyną będzie pozwolone tak łatwe wkroczenie do Włoch armii rezerwowey przez góry nieprzebyte; gdy przeciwnie Austryacy oddalaiąc się od Alpow, *Po* rzeki, Lombardyi, i złożonych w niey magazynow swoich, zapędzili się ku Francuzkim granicom. Lecz nie ta tylko iedna iest omyłka. Jedne zwycięztwo sprawę mogło naprawić; przegrał Ott pod Montebello liczbą pokonany; bitwa pod Marengo decyduiącą bydź mogła na stronę naszą; nieszczęściem iazda, którey dotąd przypisywaliśmy zwycięztwa, tu klęski odniesioney stała się przyczyną. Regimenta dragonii Lichtenstein i Wurtemberg sztucznemi nieprzyiacioł ogniami przestraszone, uchodząc z boiowiska wpadły na piechotę, zmieszały; nieprzyiaciel z okoliczności korzystał. Berthier wyznał w Medyolanie że nasi mężnie walczyli; niektórzy z Francuzow klęskę swoią liczyli do 15 tysięcy.

Do podpisania wiadomey umowy Generała Melas zniewoliło przeyście świeżych woysk Francuzkich za rzekę Bormida w nocy z d. 14 na 15, którym zmordowani całodzienną gonitwą Austryacy oprzeć się nie zdołali. Jakoż wyznać trzeba, żeśmy się znaydowali nie w nalepszym stanie. Bo czyliż można było inaczey bez odporu żadnego wydawać nieprzyiacielowi tyle twierdz ogromnych, Genuę którey dobycie tyle nas kosztowało, z artylleryą i ammunicyami, słowem opuściwszy Włoską ziemię do rze-

ki Mincio ustępować. Wielu rozumie, że ten nieszczęśliwszy nad inne przypadek skłoni Ministrow do pokoiu; przygotowania bowiem do woyny, nie są iak były ogromne; mówią wprawdzie o rezerwie maiącey się zgromadzić pod Braunau; lecz Królestwo Węgierskie twierdzą iest Monarchii naymocnieyszą; póki Cesarz Jmć odezwy nie czyni do tego narodu wiernego, potężnego i bitnego, ani nawet do innych Prowincyi dziedzicznych, można się spodziewać pokoiu.

Naywiększą do niego przeszkodą będzie przywrócenie RPtey Cisalpińskiey. Słychać że Dwor nasz podał iuż propozycye Konsulowi Francuzkiemu. W Constantinopolu głoszą o nowych negocyacyach między Wielkim Wezyrem a Generałem Kleber; te skutek wzięły pomyślnieyszy, bo nie tylko pierwszą w Larisch ugodę potwierdzono, nie tylko Porta przewozowym statkom do Egiptu płynąć kazała na odprowadzenie Francuzow do Oyczyzny, ale też część armii Republikantskiey wyszła iuż pod żagle za pozwoleniem Sidneja Smith; czekamy iednak pewnieyszego doniesienia. To rzecz niewątpliwa, że niedawno na urząd wyniesiony Reis Effendi niemiał szczęścia podobać się Wysokiey Porcie; zarzucaią mu niezdatność do sprawowania urzędu tak ważne go, iakim iest Ministerium zagranicznych interessow, i iuż następcy szukaią.

Y to ieszcze u nas mówi za pokoiem, że Arcy Xiąże Karol dotąd z Czech nie wyiechał. General Graf Dietrichstein udał się do obozu Barona Kray. Wybieranie rekrutow zaczeło się temi dniami w stolicy naszey pod dozorem Generała Koetbel. Graf Lehrbach tu wkrótce spodziewany ma przedsięwziąć do Berlina podróż.

z Londynu 4 Lipca z Gazety Hamburgskiey.

Dnia zawczorayszego Król Jmć udawszy się do izby wyższey potwierdził uroczyście, i w prawo zamienił wiadomy bill Unii dwóch narodow. Ministrowie wcześnie roskazali dawać po trzykroć ognia z całey artylleryi iaka się znayduie w Tower; Flaga iedności bydź miała wywieszoną z Westminsteru; lecz gdy przypomniano, że na dokonanie dzieła potrzebne iest ostateczne przyzwolenie Parlamentu Dublińskiego, wszystko wstrzymano. Wiadome iuż iest dobrze nieszczęście Austryackiey armii we Włoszech; to iednak bynaymniey nie wstrzymało srodkow przedsięwziętych u nas na uskutecznienie taiemney wyprawy; owszem Admiralicya zdaie się natężać usilność, posyłaiąc Lordowi S. Vincent coraz więcey woyska lądowego, tak dalece, że dziś liczy na flotcie 15 tysięcy; nie dawno Lord Cavan ieszcze poprowadził 4500 ludu; Półkownik Steward kommendantem został artylleryi.

Wiadomy iest cudzoziemcom zwyczay Angielski zakładow; dziś naywiększe stawiemy. Cesarz Jmć trwaiąc statecznie zawartym z Wielką Britanią przymierzu, odrzuci podane do pokoiu warunki od wspólnego nieprzyiaciela. Traktat ieśli z domem Austryackim podpisany został, i iakie subsidia płacić mamy, nie wiadomo, ponieważ P. Pitt nic ieszcze nie donosi Parlamentowi. Wielu bardzo Francuzkich Emigrantow, którzy dotąd u nas gościli, po wróciło do Oyczyzny. Reszta woysk Rossyiskich siadłszy na 12 okręt'w woiennych z Portsmouth wyszła pod żagle zmierzaiąc do morza północnego. W Admiralicyi naszey sądzi się teraz sprawa przeiętych okrętow Szwedzkich, gdy ku brzegom Francuzkim płynęły; wyrok ciekawy; wiadomo albowiem że neutralne narody nie miłym okiem poglądaią na arbitralne Anglikow postępowanie z ich żeglarzami.

z Paryża 4 Lipca z Gazety Hamburgskiey.

Buonaparte urządziwszy tymczasowie RPtę Cisalpińską, wezwał do Mediolanu Generała en chef Massenę, który teraz iest głównym kommendantem armii Włoskiey z rezerwową połączoney; sam zaś d. 25 Czerwca wyiechał do Turinu; w mieście Vercelli widział się z Kardynałem Biskupem, który podobno ulegaiąc okolicznościom kazał śpiewać Te Deum za zwycięztwa nasze. Stanowszy d. 26 w stolicy Piemontskiey, oglądał ciekawie cytadellę w Europie naymocnieyszą, Generała Berthier zostawił dla ustanowienia tymczasowego rządu: Szef sztabu Dupont sprawować będzie obowiązki nadzwyczayn ego Ministra; Konsul zaś d. 27 przeszedł górę Cenis, był w Chambery, nakoniec d. 28 wieczorem stanął w Lionie, przywitany od Prefekta, urzędnikow, żołnierzy, ludu całego z oświadczeniem powszechney radości.

W Turinie oglądał dywizyą Generała Thurreau, w Lionie liczny garnizon. W liscie do Konsulow wyraża że dzisieyszy Lion nie iest podobny do pięknego, ludnego, bogatego. handlownego Lionu pod panowaniem Ludwika 16; na mieyscu domow, Kościołow, i innych gmachow publicznych, iak sam Buonaparte widział tu przed r. 1793. nic nie ma oprócz rozwalin i głuchey pustyni. Dziełem to iest Robertspierra, który chcąc wstawić na wieki swoie panowanie, miasto między innemi naybardziey kwitnące zburzyć kazał. Oświadcza chęć gorącą pierwszy-Konsul nadgrodzenia tey krzywdy narodowi przywracaiąc Lion i handel iego z rękodziełami do stopnia dawnego; lecz na to wiekow potrzeba; tym czasem iuż założył Kamień węgielny wspaniałych budowli na rynku Bellecour zaczętych.

D. 30 Czerwca Buonaparte przybył do Dijon, odprawił rewią drugiey armii rezerwowey, oświadczył ukontentowanie Generałowi Brune, i do naszey stolicy wiechał niespodzianie w nocy d. 2 Lipca, z Adjutantem Duroc i Bourienne taynym Sekretarzem. W Montereau wywrócił się poiazd; Konsul z towarzyszami swoiey podróży dostał Kontuzyą. Ledwie po kilku godzinach dowiedziano się o powrócie; artyllerya ognia dawała; Cambaceres i Lebrun, Ministrowie i Konsyliarze stanu, Senat, Tribunowie, Generałowie z całym sztabem, Instittutum narodowe, wszyscy nakoniec Urzędnicy udali się do Pałacu Thuilleries z powitaniem. Wszystkich przyiął Buonaparte, krótko odpowiadaiąc na ceremonialne powinszowania; imieniem Senatu rzecz miał do niego Roger Ducos, Camus imieniem instytutu.

Postrzegłszy w tłumie obciążonego wiekiem Generała Kellerman: syn twóy, zawołał; pięknie się dystyngwował, zdrów iest, bawi w Genui; Officyerom gwardyi Konsulowskiey oświadczył, że wysłany z niey do Włoch batalion mężnie walczył; Ministrow i Konsyliarzow pytał czy wiele pracowali pod nie bytność iego; mniey daleko, odpowiedzieli, niż armia Włoska. Nakoniec powiedział publicznie Konsul, iż ma nadzieię podpisania pokoiu. Papiery nasze wnet podniosły się kilko procentami. Wieczorem nastąpiła wspaniała i powszechna całego miasta illuminacya. Na pałacu Tribunow iaśniały te słowa: nie ma gór Alpeyskich; imitacya słów Ludwika 14 który w r. 1700 wysyłaiąc wnuka swoiego Filippa na Tron do Madritu, nie ma iuż gór Pireneyskich, z radością zawołał, znać daiąc iż wieczna przyiaźń między Francyą i Hiszpanią ma kwitnąć. W drugiey illuminacyi powtórzono pamiętne słowa Juliusza Cezara po woynie z Farnacesem do Senatu; veni, vidi, vici. Podróż pierwszego Konsula ogułem trwała dni 58.

Buonaparte Generałowi Melas dał w podarunku kosztowną szablę Turecką w Egipcie Muradowi Bey odiętą. Wódz Austryacki wielką skłonność okazuie do pokoiu; pierwszy raz, od początku woyny teraznieyszey przegrał pod Alexandryą, zwycięzca tylu Wodzow i armii Francuzkich w roku przeszłym, gdy pomyślnieysze okoliczności sprzyiały. Gwardya Konsulowska pod kommendą Eugeniusza Beauharnais syna Generałowey Buonaparte, pocztą ze Włoch powraca do naszey stolicy na uroczystość 14 lipca, do którey wielkie przygotowania czyniemy. Z pomię

nioney gwardyi nie połowa ludu zgineła. iak dawniey głoszono, lecz tylko 12 żołnierzy, ranionych 100 było. dwóch poszło w niewolę; tych pytytali ſię Auſtryacy: iak liczny ieſt batalion gwardyi: ma 4 tyſiące, odpowiedzieli; w rzeczy ſamey tyſiąca nie było

Powiadaią że Buonaparte w propozycyach Ceſarzowi Jmci podanych do ugody więcey poſtępuie niżeli myśl była podpisanego w Campo Formio traktatu: twierdze Mantua i Peschiera maią ſię doſtać Auſtryackiemu Domowi. Z drugiey ſtrony uſtanowienie w Piemoncie rządu iaki ieſt dziś u Cisalpinow, biorą niektórzy za dowod, że Krol Jmć Sardyńſki do Państw swoich nie powróci; lecz takowe domyſły zoſtawić trzeba czasowi. To pewna że w Turinie ieſt Consulta ze 30 mężow złożona; kommiſſarzow rządowych 7; wszyſtkich Generał Berthier ma wybrać z tych liczby, którzy do rządu kraiowego wpływali, gdy na końcu r, 1798 zmarły Joubert zaſtępował Piemont. Podatki zoſtaną na ſtopniu dawnieyszym; nowych w r. 1800 ſtanowić ſię nie godzi; wszyſtkie zaś obrócone bydź maią na potrzeby żołnierza Francuzkiego. Miniſtrowi Rżtey Dupont Generał Thurreau pomagać powinien.

Dziś pierwszy Konsul był na poſiedzeniu Juſtitutum narodowego. Generał Dugua niedawno przybyły do Toulonu żadnych nie Przywiozł wiadomości z Egiptu, oddaliwszy ſię d. 17 Marca przed wiadomą z Wezyrem bitwą W Malkie zatrzymany przez kapitana Trowbridge, na roſkaz Admirała Nelson uwolnionym zoſtał; tenże Lord wielu ranionych i chorych Francuzow znalazłſzy na okrętach Genereux i Wilhelm Tell, odeſłał do Oyczyzny. Jeden z Offi cyerow armii Włoſkiey opisuiąc do przyiaciela tegoroczną w Liguryi kampanią, położył między innemi dwie mniey wiadome okoliczności. Pokilkakroć Massena głodem przyciśniony chciał kapitulować i póyść w niewolę; ſzczęście, czyli bardziey upor i cierpliwość dały mu podpisać umowę dość chwalebną. W oſtatniey którą na nieprzyiaciela uczynił wycieczce widząc ginących żołnierzy, ſiebie zaś pośrzod niebespieczeńſtw ocalonego, zawołał z podziwieniem: widzę że śmierć od nas unika.

Posąg wolności na rynku rewolucyinym przez Jakobinow poſtanowiony zdięto; rynek zaś nie rewolucyinym lecz iedności nazwano. Na tym który pod imieniem Vendome ieſt znaiomy, były wyryte ſłowa umieraiącego Lepelletier; i te zatarto. O. gdybyśmy równie zapomnieć mogli klęſk, nieszczęść i rozlicznych zbrodni, które za sobą pociągneła 11 letnia rewolucya, woynami zagraniczną i domową przeplatana· Wczora w kościele S. Wawrzyńca uroczyſte i publiczne odprawiło ſię nabożeńſtwo za Generała Desaix i innych Francuzow poległych we Włoszech, Suchet wkroczył do Genui. Generał Hohenzollern rzetelnie ſtosował ſię do podpisaney umowy. Lord Keith uwiozł 10 armat nad portem ſtoiących. Savonę i Cevę nam wydano. W cytadelli Turińſkiey znalazły ſię niezmierne magazyny, armat 300; ogułem w uſtąpionych twierdzach wzieliśmy dział więcey 2 tyſięcy. Radość powszechna Paryżanow z powrótu Konsula ieſt dowodem, iak bardzo pragniemy pokoiu; lecz o tym nic pewnego.

z Mediolanu 25 Czerwca z Gazety Frankfortſkiey

Dnia zawczorayszego Buonaparte na ſłowo do Mantui odeſłał 500 Officyerow Auſtryackich w niewolę wziętych na teraznieyszey kampanii. Generał Zach powszechny ſzacunek ziednał ſobie u wodzow naszych; on ſprzeciwiał ſię naybardziey wprowadzeniu armii Melasa do Nice i nad granicę Francuzką. Podobnym ſposobem Hrabia Hohenzollern zdaie ſię nie pochwalać poſtępkow naywyższego kommendanta, gdy pisał do Sucheta: niech ſobie Generał Melas czyni według upodobania umowę; ia Monarsze i oyczyznie ſam za ſiebie odpowiem; garnizon móy niechce ażebym z Genui uſtępował; uſtąpię iednak, poniewaź na to mam wyższe rozkazy... Cóżkolwiek ieſt, Maſſena tu z całym Sztabem armii Włoſkiey zprowadzony obioł główną kommendę; pierwszy Konsul dziś wyiechał do Turinu z Generałami Berthier, Dupont; przed wyiazdem wielu Officyerow awansował.

D. 18 RPta Cisalpińſka oſtatecznie urządzoną zoſtała; z tey okoliczności w Kościele Metropolitalnym odprawiło ſię uroczyſte nabożeńſtwo; zgromadzenie wyższego Duchowieńſtwa liczne było. Udał ſię Buonaparte do świątyni konno; potkany przed kosciołem, wprowadzony, zaſiadł na tym mieyscu, gdzie dawniey Cesarze lub Arcy Xiążęta ſiadać zwykli, pod bogatym baldakinem, daiąc ieszcze przyczynę do ſzemrania nie tylko Paryſkim Ateuszom, ale też Republikantom. Kommendant cytadelli Generał Nicoletti był zaproszony do ſtołu Konsula. W oktawę Bożego Ciała, odprawiła ſię zwyczayna proceſſya przy woyſkowey paradzie. Oſtrzegł albowiem Duchownych Buonaparte, ażeby nabożeńſtwa ſwoie dawnym porządkiem odprawowali. Będąc na konsyſtorzu dowodził uſilnie, że Francuzi iednę z Włochami religią maiąc, łatwo zgodę zachować potrafią.

Auſtryacy d. 20 opuścili cytadellę; podobnym ſposobem inne we Włoszech twierdze Francuzom wydane zoſtały. Żołnierze i podróżni z Genui przybyli trudne rzeczy do wierzenia prawią o głodzie wytrzymanym; funt mąki 12 liwrow kosztował; iayko 30 ſoldow; funt mięsa końſkiego 32 ſoldy; chleb z otrębiow, kakao, ſłomy owſianey robiony zabił wiele ludu, pozoſtali w życiu mieszkańce choruią teraz po większey części. Niektórzy przyganiaią Generałowi Melas, że po Alexandryiſkiey batalii nie zamknoł ſię w Piemoncie i Liguryi, czekaiąc przybycia z odſieczą nowych woyſk Auſtryackich. Mógł bez wątpienia to uczynić; lecz z drugiey ſtrony rzecz ieſt pewna, iż dziſieysze nad Mincio ſtanowiſka nieſkończenie od onych ſą wygodnieysze do obrony i odebrania pomocy z Wiednia ſpodziewaney. Y to przydać należy, że magazyny Piemontſkie do oſtatka wyczerpane, w Lombardyi przez nieprzyiacioł zaięte były.

z Ratisbony 30 Czerwca z Gazety Frankfortſkiey

Artyllerya rezerwowa woyſk Auſtryackich dotąd ſtoiąca pod Neumark do nas przybyła. Dnia zawczorayszego Arcy Xiąże Ferdynand odparł Francuzow, i zaioł Donawerth, Poczta z Munich nie przychodzi po wkroczeniu do miaſta nieprzyiacioł. Dziś bagaże Barona Kray ztąd wyszły; artylleryą prowadzić kazano do Straubingi, iako też kaſſę woyſkową i wszyſtkie magazyny. Seym Rzeſki wyſłał Konsyliarza Duńſkiey legacyi Eupen do główney kwatery Auſtryackiey i Francuzkiey dla traktowania z Generami Kray i Moreau o neutralność miaſta naszego.

z Strasburga 30 Czerwca z Gazety Frankfortſkiey.

Woyſkiem u nas ſtoiącym na mieyscu Generała Klein kommenderuie dziś Chenier. Z Berne wiadomość odbieramy, że rząd Swaycarſki wyſłał do Medyolanu Deputatow z powinszowaniem zwycięztwa Konsulowi Buonaparte. Armia zgromadzaiąca ſię pod Mogucyą wzmacnia ſię codziennie nowemi regimentami; powszechne ieſt rozumienie, że za dni kilka Ren przeszedłszy wtargnie do Niemiec niosąc pomoc Generałowi Moreau. Do naszych okolic wkrótce czekamy przybycia armii rezerwowey z Dijon. Wczora 56 połbrygada ztąd wyniść miała. Gdy ſię uszykowały bataliony; powſtało zamieszanie między żołnierzem; ledwie wieczorem połbrygadę wyprowadzono.

z Coppenhagi 30 Czerwca z Gazety Frankfortſkiey.

Z Algeru donoszą d. 18 Maia, że w Tunecie Duńſkiey chorągwi nie zdięto ieszcze z mieszkania Konsula naszego; co nawet po zabraniu okrętow niektórych dowodem ieſt, iż Korsarze nie zerwali zupełnie pokoiu; możemy więc mieć nadzieię przywrócenia onego w prędkim czaſie.

z Werony 24 Czerwca z Gazety Frankfortſkiey

General Kawaleryi Melas do wszyſtkich kommendantow i całey armii Auſtryackiey we Włoszech wydał nałępuiącą odezwę.

Na mocy podpisaney pod Alexandryą ugody, nieprzyiacielſkie kroki uſtaią między armiami Auſtryacką i Francuzką. Straże z obu ſtron zoſtaną na wyznaczonych ſtanowiſkach w zupełney ſpokoynośći czekaiąc dalszych roſkazow; tym czasem Officyerom i żołnierzom naszym zabronione ſą wszelkie ſchadzki i rozmowy z nieprzyiacielem pod iakimkolwiek bądź pozorem, iako też oświadczanie wzaiemney poufałości i przyiaźni.

Wkrótce potym General Wukaſſowich z Caſtelluccio wydał inną odezwę. Wiadomo ieſt, iż w Alexandryiſkiey umowie poſtanowiono linią wyznaczyć którahy armie we Włoszech woiuiące przedzielała do pewnego czasu. Wukaſſowich kazał kordon wyciągnąć od Guaſtalli przez Reggio, rzekę Drago, do Boſſo Longo. ztąd wzdłuż Toſkańſkich granic aż do morza śrzodziemnego. Pierwsza kolumna armii Melasa d. 18 była w Vogherze, 19 w *S. Giovanni*, 20 w *Placencyi*, 22 w Borgoforte, nakoniec ſtanie za rzeką Mincio; inne dywizye podobnym ſposobem przeyдą do okolic naszych,

z Bruxelles 1 Lipca z Gazety Frankfortſkiey.

Dziś rano goniec nadźwyczayny biegł z *Paryża* do Generała Augereau. Położenie woyſk Francuzkich w Hollandyi, obrót *Pruſkich* na granicy daie przyczynę wielu domyſłom. Do portu Dunquerque częſto zawiiaią ſtatki Angielſkie z ieńcami na zamianę oddanemi; od maytkow i Officyerow mamy wiadomość że do flotty Lorda *S.* Vincent Admiralicya coraz więcey posyła okrętow, batow płytkich, artylleryi i żołnierza lądowego; co wszyſtko znać daie że o wielkiey wyprawie zamyśla.

Od niższego Renu 5 Lipca z Gazety Courier du Bas Rhin.

*P*isano z Ratisbony niedawno, że między Generałami Kray i Moreau, ſtanelo broni zawieszenie; lecz nieszczęściem ta wieść nie potwierdziła ſię bynaymniey. *P*ruſki Miniſter Stanu Werder, i Feld Marszałek Knobelsdorf pomarli. Z Inspruck wiadomość mamy że Buonaparte wysyłaiąc gońca do Wiednia, własną ręką pisał liſty; trudno więc zgadnąć iakie podawał Dworowi Cesarſkiemu propozycye do ugody. To pewna iż ieſt żądaniem iego aby w Caſtiglione rozpoczęły ſię negocyacye iak nayprędzey. Auſtryaccy Officyerowie do pomienioney Tirolu ſtolicy przybyli powiadaią, że bitwa pod Marengo trwała trzy dni, 13, 14 i 15 Czerwca, że Francuzow klęſka w zabitych, ranionych, i ieńcach wynoſi 40 tyſięcy, Cesarſkich 14; lecz o tym pewnieysze iużeśmy mieli rapporta z obu ſtron urzędowe.

W tey chwili odbieramy liſt z Bazilei. Mieszkaiący w Berne *P*oseł Francuzki Reinhard miał odebrać wiadomość z Mediolanu, że goniec z Wiednia wyſłany przywiozł nietylko potwierdzenie armiſticium, ale też przyięcie propozycyi do pokoiu podanych, które maią bydź wnet ogłoszone. Wierzyć trudno tey pogłosce, ponieważ ſpodziewana odpowiedź w Mediolanie na początku teraznieyszego mieſiąca wiadomą bydź nie mogła.

z Frankfortu 6 Lipca z Gazety Frankfortſkiey.

Rano dnia zawczorayszego woyſka Francuzkie od Hochheim poſtępuiąc uderzyły na Moguntczykow pod *S*inglingen; bitwa długo trwała; nakoniec nieprzyiaciele do Wickert uſtępować muſieli; tak dalece iż wieczorem obie ſtrony na dawnieyszych ſtanowiſkach zoſtały. Wczora Francuzi nowy attak przypuścili; przeszedłszy rzekę Nidda ruszyli ku miaſtu naszemu; ogień z armat i ręczny trwał od godziny z rana 5 do 8 wieczorem; naoſtatek Niemcom nadciągnoł poſiłek; co widząc nieprzyiaciel cofnoł ſię za rzekę; wiele ludu z obu ſtron poległo, przyszło nie raz między piechotą do bagnetow. Dziſieyszey nocy woyſka Rzeſkie opuściwszy ſtanowiſka nad Nidą, uſtąpiły na brzeg lewy Menu; rano zaś Francuzi ukazali ſię pod miaſtem naszym, i ſtraże przed bramami poſtawili.

Od Rządu Guberńſkiego Litewſkiego, dla wiadomości wszyſtkich powszechnie Obywateli Litewſkiey Gubernii ogłasza ſię: iżby wszyscy ci, którzy od Roſsyiſkich Kommiſsarzow, uſtanowioney w mieście Warszawie przez trzy Nayiaśnieysze Dwory Kommiſsyi do likwidacyi długow bywſzey Rzeczy Pospolitey Polſkiey, i świętey pamięci Króla Staniſława Auguſta maią na zapłatę przyznanych przez rzeczoną Kommiſsyą summ pieniężnych Aſsygnacye czyli Rekonneſsansy złożyli one iak nayprędzey sami osobiście lub przez Plenipotentow w Rządzie tuteyſzym, dla zapisania, i donieſienia o tym JW. Podſkarbiemu Państwa, aby mógł uczynić rozporządzenie końcem naznaczenia zkąd ma naſtąpić takowym Kredytorom zapłata.

Przez Magiſtrat ſprawiedliwości Miaſta J. K. Mci głównego i rezydencyonalnego Warszawy zapozywa ſię edyktalnie ninieyszym pismem JP. Jakób Mayer więcey iak od lat 10 nieprzytomny, który tu w Warszawie profeſsyi Slusarſkiey ſię uczył i potym na wędrowkę do Moſkwy udać ſię miał lub gdyby tenże iuż umarł, iego iacykolwiek nie znaiomi ſukceſsorowie a to na proźbę brata iego JP. Józefa Antoniego Mayer J. C. K. Mci Kommisſyi Woyſkowey Ekonomiczney w Mieście Brunn w Morawii Regeſtrowego Adjunkta z przyczyny, iz tenże Jakób Mayer więcey iak od lat 10 nieprzytomny i przez ten cały czas żadney o ſwoim życiu i mieyscu znaydowania ſię wiadomości nie dał, ażeby ſię w przeciągu 9 mieſięcy lub naypóźniey na terminie dnia 1 Junii 1801 o godzinie 10 przed południem w Kollegium Sądowym przed Deputowanym JP. Juſtiz Ratem Schroder osobiście lub na pismie ſię zgłoſili i iaśnieyszey informacyi końcem odebrania ſwego maiątku oczekiwali z oſtrzeżeniem, iż gdyby ſię na tym terminie naypóźniey nie ſtawił, że za umarłego uznany zoſtanie, ſukceſsorowie zaś jego nieznaiomi lub do ſukceſsyi Prawo maiący przypuszczeni nie będą, lecz w prawach ſwoich upadną i wieczne im milczenie nakazane zoſtanie, a maiątek Antoniemu Józefowi Mayer lub innym zgłaszaiącym ſię i legitymuiącym ſukceſsorom wydany będzie; dla czego Jakóbowi Mayer lub iego ſukceſsorom gdyby ſię osobiście na terminie ſtawić nie mogli lub in znaiomości brakować miało końcem uſtanowienia ſobie Plenipotenta, proponuią ſię JPP. Juſtiz Kommiſsarze Wloka, Reſteiner, Rincke, z których iednego ſobie obrać i tegoż Plenipotencyą i informacyą do pilnowania ſwych praw opatrzyć mogą. Podług czego zachować ſię maią.

w Warszawie 21 Marca Roku 1800

Agnieszka z domu Sawickich Jaszczukiewiczowa wzroſtu małego, twarzy pociągławey, ſucharlawey i gładkiey, oczu i brwi czarnych. cery greckiey, włosow czarnych. lat maiąca 28, porzuciwszy męża ſwoiego Pawła Jaszczukiewicza w Mieście Grodnie kunsztem kowalſkim bawiącego ſię po rozpoczętym o rozwod procederze, i zapadłym dekrecie na inkwizycyą, uiechała; o którey mąż przez lat kilka nie maiąc żadney wiadomości, uprasza, ieśliby kto wiedział, gdzie ſię znayduie, donieść Magiſtratowi Miaſta Grodna.